

Nasza Matka

Nr 12 (193) Grudzień 2022 (rok 17) Miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmiłowicach

RADUJCIE SIĘ! BÓG JEST BLISKO!

5 pomysłów na dobry Adwent:

- Słowo Boże każdego dnia!
- Więcej czasu z bliskimi!
- Prośba o prawdziwą radość - świadomość Bożej obecności.
- Roraty - Piękno Eucharystii!
- Pomoc innym –każda jest bardzo cenna!

SŁOWO BOŻE

(Rz 13, 11-14)

Zbliża się nasze zbawienie

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

Rozumieście chwilę obecną:

teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu.

Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas niż wtedy, gdy uwierzyliśmy.

Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła!

Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni zazdrości.

Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądom.

„Odwagi! Nie bójcie się! Oto wasz Bóg! On sam przychodzi, by zbawić was”

Tak, jest to słowo pociechy, obiecujące Boże zbawienie. Nie wiemy, co nas w tym czasie czeka. Ale możemy być pewni, że On jest wciąż z nami, a równocześnie jest Tym, który przychodzi. Wraz z całym Kościołem wołamy w tym czasie:

„Marana tha” – Przyjdź, Panie Jezu!

Trochę historii

W starożytności adwentem określano czas odwiedzin władcy, który obejmował rządy. Dzięki zapiskom św. Hilarego w Liber Misteriorum wiemy, że Adwent obchodzono już w IV wieku, a w 380 roku synod w Saragossie potwierdził istnienie takiego trzytygodniowego okresu przygotowawczego na święto Objawienia Pańskiego. W VI wieku Adwent trwał już cztery tygodnie, dla upamiętnienia czterech tysięcy lat oczekiwania na przyjście Zbawiciela.

W 1969 r. Kalendarz Rzymski określił, że jest to okres rozpoczynający nowy rok liturgiczny, rozciągający się pomiędzy pierwszymi nieszporami pierwszej niedzieli Adwentu

a pierwszymi nieszporami Bożego Narodzenia. Może trwać od 23 do 28 dni

i zawsze obejmuje cztery niedziele. Ale nie zawsze tak było... Charakter pokutny tego okresu przejawiał się w postach, abstynencji małżeńskiej i zakazie toczenia działań wojennych. Poszczono dodatkowo w poniedziałki i środy. Nie urządzano również zabaw i wesel. Post rozpoczynał się niekiedy już 11 listopada, w dniu św. Marcina, dlatego nazywano go Quadragesima sancti Martini.

Adwent dzisiaj

Tak było kiedyś, a jak jest dzisiaj? Jakie znaczenie ma Adwent dla życia duchowego chrześcijanina przełomu wieków i tysiącleci? Jakie znaczenie ma dla nas to adwentowe oczekiwanie? Tuż po wspomnieniu Wszystkich Świętych coraz częściej zauważamy wielkie przygotowania do świąt. Przecież niespełna dwa miesiące powinny wystarczyć na dokonanie świątecznych zakupów, kupno prezentów, zorganizowanie wyjazdów świąteczno-noworocznych itd. Wszystko to w już świątecznej atmosferze kolęd, pastorałek, dekoracji i reklam... Można powiedzieć, że święta Bożego Narodzenia zaczęły się w listopadzie. Po dwóch miesiącach przygotowań, każdy będzie miał prawo odetchnąć z ulgą, gdy dwa wolne dni miną i refleksyjnie stwierdzić: „Święta, święta i po świętach”. Część obieca sobie, że w następnym roku wyda mniej pieniędzy, nie kupi takich czy innych specjałów, nie da się skusić na wyjazd do tego czy innego kurortu.

Oczekiwanie

Dzisiaj człowiek wciąż gdzieś się spieszy, jest niewolnikiem zegarka, budzika, telefonu. Nie potrafi czekać. Chce, aby jeśli ma się coś wydarzyć, wydarzyło się to jak najszybciej.

W pośpiechu życia, szalonej konsumpcji, pogoni za sukcesami i ucieczką od porażek,

w wyścigu wiadomości, zagubiliśmy jeden z piękniejszych smaków życia, jakim jest

oczekiwanie. Być może współczesny człowiek nie potrafi już właściwie przeżywać czasu

oczekiwania, a może wydarzenia, które są ze swej natury ważne i wielkie w naszym

skomercjalizowanym świecie, nie przemawiają już do niego, zamkniętego w globalnej

wiosce, uzbrojonego w coraz nowocześniejsze technologie i żyjącego w coraz węższym

horyzoncie czasowym zamkniętym na prawdę o człowieku, jego celu życia, o Bogu.

Człowiek jest niecierpliwy, żądny nowych wrażeń, ma wszystko, więc po co ma na coś

czekać. Bóg natomiast ma czas. Jest Panem czasu. Jego atrybutem jest wieczność. Bóg

się nie spieszy. Bóg czeka... Czeka na spotkanie z człowiekiem. Co zrobić, żeby się nie

rozminąć z Bogiem, nie zatrzymać na świątecznych promocjach, szaleństwie zakupów,

prezentach pod choinkę, tanich lub drogich gadżetach, SMS-ach i mailach rozsyłanych ze

sztampowym tekstem życzeń, bo któż dzisiaj jeszcze rozsyła własnoręcznie zrobione

i wypisane świąteczne kartki?

>>>>>

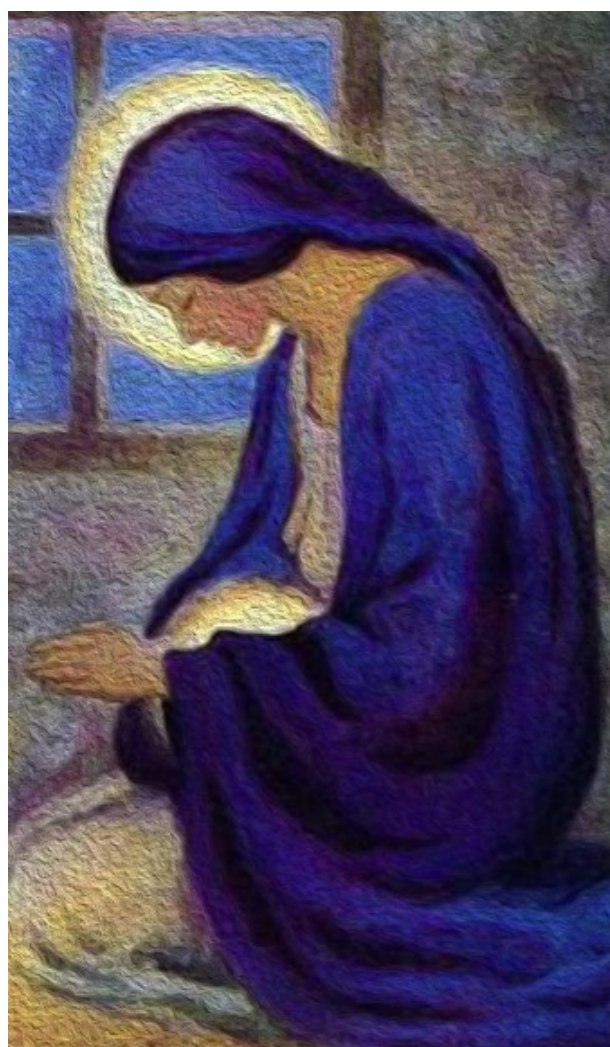
Co zrobić, by nie czekać bezsensownie, jak np. na spełnienie horoskopu? Advent jest właśnie po to, aby spotkaniu Boga z człowiekiem nadać sens, uczynić je takim, na jakie zasługuje, czyli wyjątkowym.

Tęsknota

Advent wypełniony jest tęsknotą, która stanowi wyraz miłości. Ludzie zakochani patrzą sobie w oczy i nie liczą czasu. Mama z czułością patrzy na swoje dziecko i nie liczą się dla niej ani nieprzespane noce, ani czas poświęcony maleństwu. W miłości wręcz czasu przybywa. Czas Adventu nie będzie stracony, powierzchowny czy też wypełniony bezsensownie straconym czasem tylko wtedy, kiedy wypełnimy go miłością. W miłość wpisane jest również wyrzeczenie, rezygnacja z czegoś dla kogoś. Może więc w tym roku postaramy się zrezygnować z czegoś dla Jezusa, który już niedługo przyjdzie do nas. A może tak mniej TV? Mniej Internetu? Mniej grania na komputerze? To zbyt wiele? „Najtrudniej jest dawać miłość, która jest obowiązkiem. Najboleśnieszka jest miłość otrzymana z litości. Najbiedniejsza jest miłość, którą trzeba kupić.” Jezus nie kalkuluje, daje Ci wszystko! Całą swoją Miłość! Więc spieszmy się w tym okresie Adventu, który przeżywamy już kolejny raz, do Boga i człowieka, bo tylko taki pośpiech ma znamiona miłości.

Przebudzenie duchowe

Czas Adventu powinien być dla nas okazją do przebudzenia duchowego, do spojrzenia na siebie przez pryzmat swojego serca, czyli tego, co w nas najgłębsze, a czego tak często nie chcemy uwzględniać. Już na samym początku Adventu słyszymy słowa Chrystusa: Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan nadejdzie. Musimy być nieustannie przygotowani na przyjście Pana. Bo Advent to czynne przygotowanie się na radość Bożego Narodzenia. Słowo „czuwajcie” usłyszymy jeszcze w liturgii wielokrotnie. Niejednokrotnie spojrzysz na nas surowo św. Jan Chrzciciel i przypomni głosem wołającego na pustyni o potrzebie naprawy życia i przemiany. Co to znaczy „czuwać”? Pięknie i dogłębnie mówił o tym św. Jan Paweł II podczas spotkania z młodzieżą na Jasnej Górze na Apelu Jasnogórskim. „Co to znaczy: Czuwam? To znaczy, że staram się być człowiekiem sumienia. Że tego sumienia nie zagłuszam i nie zniekształcam. Nazywam po imieniu dobro i zło, a nie zamazuję. Wypracowuję w sobie dobro, a ze zła staram się poprawić, przewyciężając je w sobie (...) Czuwam – to znaczy dalej: dostrzegam drugiego, nie zamykam się w sobie, w ciasnym podwórku własnych interesów czy też nawet własnych osądów. Czuwam – to znaczy: miłość bliźniego – to znaczy: podstawowa międzyludzka solidarność (...). „Staram się wewnątrznie jedynie o to, by coraz bardziej być zjednoczoną z Bogiem, dobrze wiedząc, że wszystko inne będzie mi przydane” – pisała św. Edyta Stein o adwencie.

>>>>>

Czas Adwentu jest czasem bezpośredniego przygotowania do świąt Bożego Narodzenia, tak bardzo przez nas ukochanych, kiedy to będziemy po raz kolejny mogli powitać Boże Dziecię w betlejemskim żłóbku. Przyjdźmy więc na roraty – Mszę Świętą ku czci Najświętszej Maryi Panny. Ona to czekała na narodzenie swojego syna. Ona też najlepiej pomoże nam przygotować się na Jego narodziny. Starajmy się przygotować godne mieszkanie Panu Jezusowi w naszych sercach i w naszych duszach. Zróbmy wszystko, by mu w naszych sercach było lepiej i cieplej niż kiedyś w betlejemskiej stajni. Niech nasze drobne wyrzeczenia będą Mu posłaniem, a nasze dobre uczynki niech okryją Boże Dzieciątko i osłonią Je przed mrozem grzechu i chłodem niewiary.

Niech więc ten czas oczekiwania będzie dla nas wspaniałym czasem, jak to ujął ks. Janusz Pasierba w swoim wierszu:

Adwent to świt...

Adwent to mała izba w domu cieśli, gdzie zjawił się.. .archanioł, którego imię Gabriel – znaczy: Zwiastujący człowieka.

Adwent to nasze życie...

Adwent to nasza śmierć.

Adwent to nasze zmartwychwstanie.

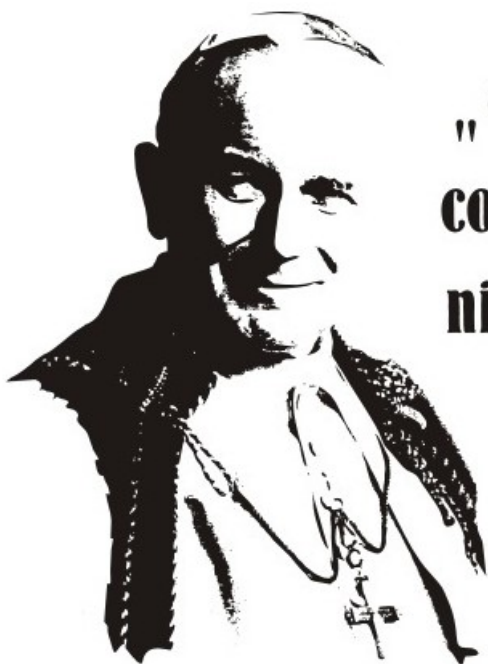
Adwent to ostateczne przyjście Chrystusa. Adwent to czas. Czas dopełniania się i zbliżania, czas wzrostu i rozwoju, czas oczekiwania i tęsknoty, czas przychodzenia Tego, który jest zawsze... czas ufności i radości.

<https://radionadzieja.pl>

Żywy Różaniec

Intencje Papieskie - Grudzień 2022 – Za organizacje wolontariatu

„Módlmy się, aby organizacje wolontariatu i zajmujące się promocją człowieka znalazły osoby pragnące angażować się na rzecz dobra wspólnego oraz aby szukały wciąż nowych dróg współpracy na poziomie międzynarodowym.”

„ Człowiek jest wielki nie przez to co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi. ”

Joannes Paulus PP II

INTENCJE MSZALNE

Grudzień 2022

Czwartek	1 grudnia	Sobota	17 grudnia
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	R. Mrozek
Piątek	2 grudnia	Niedziela	18 grudnia
18 ⁰⁰	R. Gracka	4 ADWENTU	
Sobota	3 grudnia	8 ⁰⁰	
18 ⁰⁰		10 ⁰⁰	Za + Antoniego Wilczek w 30 dn. po śm.
Niedziela	4 grudnia	14 ³⁰	R. Żydek
2 ADWENTU		Poniedziałek	19 grudnia
8 ⁰⁰	R. Stolarski	8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰	W int. Górników, emerytowanych górników i ich rodzin oraz ++	Wtorek	20 grudnia
14 ³⁰	R. Gorol	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	5 grudnia	Środa	21 grudnia
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Wtorek	6 grudnia	Czwartek	22 grudnia
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Środa	7 grudnia	Piątek	23 grudnia
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
Czwartek	8 grudnia	Sobota	24 grudnia
18 ⁰⁰		WIGILIA	
Piątek	9 grudnia	18 ⁰⁰	
18 ⁰⁰	R. Brzozowski	22⁰⁰	PASTERKA
Sobota	10 grudnia	Niedziela	25 grudnia
18 ⁰⁰	R. Depta	BOŻE NARODZENIE	
Niedziela	11 grudnia	8 ⁰⁰	
3 ADWENTU		10 ⁰⁰	R. Lis
8 ⁰⁰		Poniedziałek	26 grudnia
10 ⁰⁰		Św. Szczepana	
14 ³⁰	R. Bugajski	8 ⁰⁰	R. Wieczorek
Poniedziałek	12 grudnia	10 ⁰⁰	
8 ⁰⁰	Za + Joannę Hajduk 2 rocz. śm.	14 ³⁰	
Wtorek	13 grudnia	Wtorek	27 grudnia
8 ⁰⁰	Fatimska	8 ⁰⁰	
Środa	14 grudnia	Środa	28 grudnia
8 ⁰⁰		14 ³⁰	
Czwartek	15 grudnia	Czwartek	29 grudnia
18 ⁰⁰	R. Majowska	18 ⁰⁰	R. Pacha
Piątek	16 grudnia	Piątek	30 grudnia
18 ⁰⁰	R. Baran	18 ⁰⁰	
		Sobota	31 grudnia
		16 ⁰⁰	Zakończenie Roku

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Grudzień 2022 – Marzec 2023

sobota 10 grudzień 2022	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
piątek 23 grudzień 2022	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
sobota 7 styczeń 2023	Kędzia Irena
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
Sobota 21 styczeń 2023	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara
Sobota 4 luty 2023	Lebek Sylwia
	Lebek Marek
	Zbroja Agnieszka
Sobota 18 luty 2023	Krzepina Ryszarda
	Suchanek Marzanna
	Siemieńska Dorota i Melania
Sobota 4 marzec 2023	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata

Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie (pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)

Kącik kulinarny

Chlebek Adwentowy

Składniki:

500 g jabłek obranych i startych na grubej tarce
175 g rodzynek
175 g suszonych owoców
(figi, śliwki, morele i żurawina) grubo pokrojone
125 g orzechów laskowych posiekanych
175 g cukru (lub ksylitol)
0,5 łyżeczka cynamonu
szczypta mielonych goździków, kardamonu
330 g mąki (pszenna lub orkiszowa)
2 łyżeczki proszku do pieczenia

Wykonanie:

1. Wszystkie składniki oprócz mąki i proszku do pieczenia wymieszać i zostawić na noc do przegryzienia się.
2. Następnego dnia dodać mąkę i proszek i dobrze wymieszać. Uformować dłońmi małe chlebki i piec w nagrzanym piekarniku w temp. 160° około 60-80 minut.
3. Po upieczeniu chlebek zawinąć i zostawić na kilka dni. Przed podaniem posypać obficie cukrem pudrem.

<https://smaker.pl/>

☺ Kącik humoru ☺

Mama oświadcza swojej córce:

- Święta idą!
- Córka staje przed drzwiami, nasłuchuje i po chwili mówi:
- Nieprawda, mamusiu! Jeszcze nie idą, nie słychać żadnych kroków.

Burek mówi do Azora:

- Już nie mogę się doczekać tych świąt!
- Dlaczego?
- Nie dość, że dostanę dwa worki świeżuteńkich kości, to jeszcze ludzkim głosem będę mógł powiedzieć swojemu panu, co o nim myślę!

Przed świętami św. Mikołaj rozdaje prezenty na ulicy. Jasio po otrzymaniu jednego z nich mówi:

- Święty Mikołaju, dziękuję ci za prezent.
- Głupstwo - odpowiada święty Mikołaj - nie masz mi za co dziękować.
- Wiem, ale mama mi kazała.

Tylko Chuck Norris potrafi z grzybów, zrobić zupę pomidorową.

Tata pyta Jasia:

- Dlaczego chcesz, aby św. Mikołaj przyniósł ci dwa komplety kolejki elektrycznej?
- Bo ja też chcę się bawić, kiedy jesteś w domu.

- No i jak ci smakuje? - pyta męża żona po pierwszym ugotowanym posiłku. - Całkiem niezłe, ale następnym razem nie zapomnij do soli dodać trochę zupy!

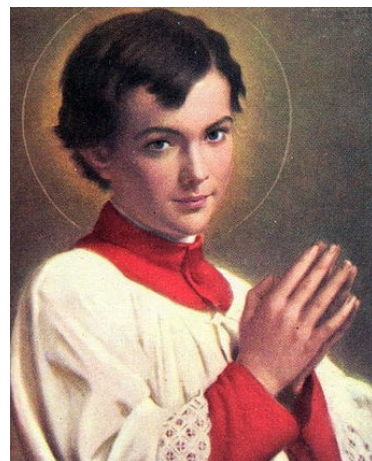
- Co dziś będzie na obiad? - pyta żołnierz kucharza. - Jeszcze nie wiem. - Obiad ma być za pół godziny, a ty nie wiesz co ugotować?! - Bo my nazwy nadajemy dopiero wtedy, gdy potrawy są już gotowe.

Mama pyta Jasia: - Ile minut gotowałeś jajka? - Dziewięć. - Przecież Ci mówiłam, że masz gotować je tylko trzy minuty. - Tak ale to były trzy jajka.

Dlaczego Chuck Norris nie zagrał w Titanicu? Bo by wszystkich uratował!

Święty Dominiku Savio!

Prosimy wstawiaj się za naszymi ministrantami i wyproś dla naszej parafii nowe powołania ministrantów!

2 kwietnia 1842 roku na świat Bóg zesłał anielskiego chłopca, Dominika. Pochodził z pobożnej, biednej i prostej rodziny Savio. Karol, ojciec, był kowalem, a matka Brygida zajmowała się krawiectwem. Dominik został ochrzczony w dniu narodzin w kościele parafialnym w Riva di Chieri. Otrzymał dwa imiona Dominik Józef. Rodzina z powodu braku pracy przeniósła się do Morialdo. Chłopiec miał rodzeństwo, którym chętnie się zajmował. Z radością poświęcał czas na wspólną zabawę z nimi. Mając zaledwie pięć lat dało zauważyć się u niego rozwiniętą pobożność, o czym w swoich zapiskach mówił ks. Zucca, kapelan i nauczyciel w Morialdo: "W pierwszych dniach, gdy przybyłem do Morialdo, widywałem chłopczyka może pięcioletniego, którego matka przyprowadzała, aby modlił się na stopniach kaplicy." On był pierwszym nauczycielem małego Minotto, bo tak pieszczotliwie nazywali go rodzice. Dominik w wieku sześciu lat rozpoczął naukę u ks. Zucchi. Gdy miał już siedem lat przystąpił do pierwszej Komunii św. Wtedy też uczynił cztery ważne dla siebie postanowienia. Ostatnie z nich brzmiało: "Raczej śmierć niż grzech." To świadczyło o jego dojrzałości chrześcijańskiej i pragnieniu świętości. Przez kolejne lata, do roku 1854, uczęszcza do szkoły, najpierw do ks. Zucchi, a potem ks. Allory. 13 kwietnia 1853 Dominik przyjął sakrament bierzmowania, który z pewnością umocnił go na drodze ku świętości.

29 października 1854 Dominik w towarzystwie taty, udał się do Turynu na Valdocco, do oratorium prowadzonego przez ks. Bosko, by tam pozostać. Żył we wspólnocie chłopaków, przygarniętych przez turyńskiego Wychowawcę. Razem z nimi modlił się, grał w piłkę, uczył się, pracował itd. Założył także Towarzystwo ku czci Maryi Niepokalanej. Bardzo Ją uwielbiał i kochał. Uczynił to, by szerzyć dogmat ogłoszony przez papieża Piusa IX w 1854 o Niepokalanym Poczęciu Maryi, a także by pomagać ks. Bosko w wychowywaniu niesfornych chłopców. Wszystko miała umacniać Eucharystia i modlitwa do Matki Bożej. Jednak stan zdrowia Dominika pogarszał się. Lekarze nie wiedzieli, jak mu pomóc. Mimo tego, przyszły mały Święty działał z łaską Bożą i niósł wsparcie bliźnim. Nadal wzorowo spełniał swe obowiązki. Za najlepsze wyniki w szkole otrzymał nagrodę.

Na przełomie lat 1856-1857 ks. Bosko radził Dominikowi udać się do domu rodzinnego, by podratował swoje zdrowie. Poddał się tej radzie. Przy pożegnaniu powiedział swemu przyjacielowi, czyli ks. Bosko, że jest to ich ostatnia rozmowa. Wiedział, że czeka go śmierć. 9 marca 1857 roku Dominik zgasł. Stwierdzono u niego zapalenie płuc. Podjęto decyzję o upuszczaniu krwi w celu zbiccia gorączki. Chory znosił to z pokorą i cierpliwością. Przy jego śmierci byli obecni rodzice i sąsiedzi. Dominik był chłopcem radosnym, pokornym, łagodnym, pobożnym, uśmiechniętym i dobrym dla wszystkich. Dzięki swojej prostocie osiągnął świętość. Patron młodych, ministrantów, małżeństw, matek, spodziewających się dziecka. <https://wsdts.pl>

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktorzy: Ks. Proboszcz Antoni Cebula SDS, Sylwia i Marek Lebek

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiłowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)

Nr konta naszej parafii w Mikołowskim Banku Spółdzielczym:

90 8436 0003 0000 0026 8112 0001